

Uczczono pamięć Powstańców Wielkopolskich z powiatu kaliskiego

27. grudnia to wyjątkowy dzień dla mieszkańców Wielkopolski. Tego dnia 1918 roku wybuchło Powstanie Wielkopolskie - zwycięskie powstanie. W tym roku obchodzimy 100. rocznicę wybuchu walk powstańczych polskich mieszkańców Prowincji Poznańskiej wymierzonych przeciwko Rzeszy Niemieckiej. W ramach obchodów, władze Powiatu Kaliskiego złożyły kwiaty na grobach Powstańców Wielkopolskich: Józefa Kubasiaka w Chełmcach oraz Antoniego Jarzębskiego w Zbiersku.

Wolność nie tylko wiąże się wolnością słowa, ale wolność to przede wszystkim niepodległość. Na niepodległość Polski wielki wpływ miało zwycięskie Powstanie Wielkopolskie. Przez cały 2018 rok w powiecie kaliskim świętowaliśmy wielkie rocznice 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości i 100 - lecia wybuchu Powstanie Wielkopolskiego. W roku wielkich rocznic organizowaliśmy cykl koncertów „Artyście dla niepodległości”, cykl wystaw patriotycznych cykl lekcji historycznych i cykl imprez biegowych. Kończymy obchody dziś składając hołd poległym Powstańcom Wielkopolskim.

Przewodniczący Rady Powiatu Kaliskiego Jan Adam Kłysz wraz z Wicestarostą Kaliskim Zbigniewem Słodowym, oraz Członkami Zarząd Powiatu Kaliskiego Dorotą Karpieko i Robertem Łuczakiem złożyli wiązanek narodowe, ku czci poległym powstańcom. W Chełmcach i w Zbiersku kwiaty składali na grobach poległych żołnierzy wraz z wnukami Powstańców.

Oficjalne uroczystości upamiętniające 100. rocznicę wybuchu Powstania Wielkopolskiego, odbędą się dziś w Poznaniu.

Powstanie Wielkopolskie wybuchło 27 grudnia 1918 w Poznaniu, a zakończyło się 16 lutego 1919 roku rozejmem w Trrewierze, który rozszerzał na front powstańczy zasady rozejmu z 11 listopada 1918 kończącego I wojnę światową. Było to jedno z czterech, obok [Powstania Wielkopolskiego 1806 roku](#), [Powstania Sejneńskiego](#) w 1919 roku i [II Powstania Śląskiego](#) w 1920 roku, zwycięskich powstań w dziejach Polski. Pierwsze z polskich powstań z tamtego okresu, które umożliwiło realizację wszystkich założonych celów.

Józef Kubasiak Powstaniec Wielkopolski z powiatu kaliskiego

Żył 80 lat. Urodził się 16.03.1883r. w Żelazkowie, ojciec Tomasz Kubasiak, matka Waleria Lubiniecka, ok. 1910 roku zamieszkał w Kaliszu. W 1918 należał do Straży Obywatelskiej w Kaliszu był naczelnikiem okręgu. W latach 1920-1930 był kupcem, posiadał swój sklep kolonialny. Był ławnikiem. Zastępował przez krótki okres wówczas urzędującego prezydenta Kalisza- Szarrasa. Około 1938r. kupił posiadłość w Chełmcach koło Kalisza i tam zamieszkał z całą rodziną. Żona Antonina zd. Ława, dzieci Bogumił, Kunegunda i Danuta.

Zmarł 04.05.1963 r. w Kaliszu.

Charakterystyka Józefa Kubasiaka została przygotowana na podstawie informacji prawnuczki Agnieszki Niedzielskiej, która przekazała zdjęcia rodzinne.

ANTONI JARZĘBSKI Powstaniec Wielkopolski z powiatu kaliskiego

Żył 93 lata. Syn Michała i Marianny, urodził się 4 maja 1894 r. w Zbiersku.

Pracę rozpoczął w Cukrowni w Zbiersku, gdzie należał do kilkunastoosobowej grupy peowiackiej, którą kierował Remigiusz Żarski, urzędnik cukrowni. Wcześniej do służby w POW przygotowywał go nauczyciel Tadeusz Wojciszewski. W listopadzie 1918 r. najpierw uczestniczył w rozbrojeniu Niemców w Zbiersku, a następnie wraz z kilkoma najaktywniejszymi kolegami udał się do Kalisza, a następnie do Szczypiorna, gdzie służył w 1 Batalionie Pogranicznym Poznańskim. Zaczął od służb wartowniczych pełnionych w cywilnym ubraniu i z opaską na rękawie. Później przydzielono go do kompanii karabinów maszynowych. Tam otrzymał niemiecki mundur i czapkę z polskim orzełkiem. Brał czynny udział z bronią w ręku w Powstaniu Wielkopolskim w pociągu pancernym „Poznańczyk” - obsadzonym przez kompanię karabinów maszynowych 1 Batalionu Pogranicznego - na odcinku Szczypiorno, Skalmierzyce, Ostrów Wlkp., Krotoszyn. Udany wypad pociągu pancernego na Krotoszyn w styczniu 1919 r. wzniecił powstanie w powiecie krotoszyńskim. W kompanii karabinów maszynowych pod dowództwem podporucznika Stefana Prawowskiego służył do końca powstania. Po powstaniu pozostał w wojsku - najpierw w 29 Pułku Piechoty, a następnie w 40 Pułku Piechoty. W latach 1919- 1920 brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej na froncie ukraińskim. Do rezerwy został przeniesiony w 1921 r. Po powrocie z wojska wrócił do pracy w cukrowni w Zbiersku, gdzie pracował do emerytury. Zmarł w Zbiersku 18 czerwca 1987 r. przeżywszy 93 lata. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Zbiersku.

Odnaczony:

- odznaką 1 Batalionu Pogranicznego Poznańskiego w Szczypiornie przyznaną żołnierzom, którzy brali udział w Powstaniu Wielkopolskim w południowej Wielkopolsce,
- Medalem Niepodległości, za udział w wojnie polsko-bolszewickiej,
- Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym,
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Mianowany na stopień podporucznika, jako Powstaniec Wielkopolski.

Wyposażony również w mundur powstańca wielkopolskiego - z szaroniebieskawej tkaniny, z guzikami wzoru wojskowego, z kołnierzem stojąco-wykładanym, na którym umieszczono pionowo dwa biało-czerwone paski, do tego czapka rogatywka z rozetką na lewej kwaterze i z przypiętym orłem.

Charakterystyka Antoniego Jarzębskiego została przygotowana na podstawie informacji wnuka Roberta Jarzębskiego, który przekazał zdjęcia rodzinne.

Tekst: W. Przybylska / M. Marszałkowski

Fot. W. Przybylska

Artykuł: [Powstanie Wielkopolskie](#)